

Księga Daniela - numer pięćdziesiąty ósmy

Mądrość odpieczętowana: zgłębianie potrójnego sojuszu i zagadki liczby 666 w proroctwie

Jeff Pippenger

2024-01-22

Zostało potwierdzone przez kilku świadków, że w historii i w proroctwie Rzym zawsze pojawia się jako ósmy i jest z siedmiu. Prorocza zagadka tego symbolu jest częścią tego, co Lew z pokolenia Judy odpieczętowuje tuż przed zamknięciem czasu próby. Chrystus nigdy się nie zmienia, a podczas Pierwszego i Wielkiego Rozczarowania w historii millerystów objawił prawdę, która wyjaśniła tajemnicę rozczarowania.

Po Pierwszym Rozczarowaniu w historii millerystów On odjął Swoją rękę od błędu w niektórych liczbach przedstawionych na planszy z 1843 roku. Błąd ten odzwierciedlał prorocze niezrozumienie, które doprowadziło do Rozczarowania. Milleriści ostatecznie zostali doprowadzeni do serii wniosków, które definitywnie ustaliły datę rozpoczęcia dwóch tysięcy trzystu dni. Mając pewny punkt początkowy, oparty przede wszystkim na dacie krzyża, dostrzegli następnie, że te same prorocze dowody, których używali do wskazania roku 1843, w rzeczywistości wskazywały nie tylko na rok 1844, lecz na sam dzień 22 października 1844 roku.

Po drugim, Wielkim Rozczarowaniu Pan ponownie objawił prawdę, która odpowiedziała na wszystkie prorocze dylematy powstałe wskutek ich błędnego ogłoszenia, że 22 października 1844 roku było Powtórny Przyjściem Chrystusa. Pan otworzył temat Świątyni i powiązanych z nią prawd, a Wielkie Rozczarowanie zostało wyjaśnione.

Jako lud powinniśmy być gorliwymi badaczami prorocstw; nie powinniśmy spocząć, dopóki nie staniemy się biegli w zagadnieniu świątyni, które zostało ukazane w widzeniach Daniela i Jana. Temat ten rzuca wielkie światło na nasze obecne położenie i działalność oraz daje nam niezbity dowód, że Bóg prowadził nas w naszym dotychczasowym doświadczeniu. Wyjaśnia nasze rozczarowanie w roku 1844, ukazując, że świątynią przeznaczoną do oczyszczenia nie była ziemia, jak przypuszczaliśmy, lecz że Chrystus wtedy wszedł do Miejsca Najświętszego niebiańskiej świątyni i tam wykonuje końcowe dzieło swego kapłańskiego urzędu, w wypełnieniu słów anioła skierowanych do proroka Daniela: 'Aż do dwóch tysięcy trzystu dni; wtedy świątynia będzie oczyszczona.'

„Nasza wiara w odniesieniu do poselstw pierwszego, drugiego i trzeciego anioła była słuszna. Wielkie kamienie milowe, które minęliśmy, są niewzruszone. Chociaż zastępy piekła mogą próbować oderwać je od fundamentu i tryumfować w przekonaniu, że im się powiodło, jednak im się to nie udaje. Te filary prawdy stoją niewzruszenie jak odwieczne wzgórza, nieporuszone przez wszelkie wysiłki ludzi sprzymierzonych z szatanem i jego zastępami. Możemy wiele się nauczyć i powinniśmy nieustannie badać Pismo Święte, aby sprawdzić, czy tak się rzeczy mają. Lud Boży ma teraz skierować wzrok na niebiańską świątynię, gdzie trwa ostateczna postęga naszego wielkiego Najwyższego Kapłana w dziele sądu — gdzie wstawia się za

swoim ludem.” Review and Herald, 27 listopada 1883 r.

Rozczarowanie uczniów w obliczu ukrzyżowania wynikało z błędnego zrozumienia królestwa, które Chrystus miał ustanowić przez krzyż. Posługi Jana Chrzciciela oraz apostoła Pawła obejmowały wskazanie, że dyspensacja dosłownego Izraela i dosłownej ziemskiej świątyni przeszła na duchowego Izraela i duchową niebiańską świątynię. Lew z pokolenia Judy zawsze wyjaśnia rozczarowanie "mądrym". Wyjaśnienie proroczej zagadki dotyczącej Rzymu, który jest "ósmym, ale jest z siedmiu", stanowi część dzieła, którego Lew z pokolenia Judy dokonuje, aby wyjaśnić rozczarowanie z 18 lipca 2020 roku.

Milleriści widzieli w Rzymie czwarte królestwo proroctwa biblijnego i dostrzegali różnicę między pogaństwem a papizmem, lecz nie widzieli w Rzymie papieskim piątego królestwa proroctwa biblijnego. Wkrótce po roku 1844 pionierzy uznali, że Stany Zjednoczone były następnym królestwem proroctwa biblijnego.

To rozpoznanie jest przedstawione na pionierskiej tablicy z 1850 roku, lecz rozpoznanie pełnego obrazu królestw proroctwa biblijnego, ukazanego w rozdziale siedemnastym Apokalipsy, przekraczało ich możliwości pojmowania, ponieważ po odrzuceniu „siedmiu czasów” w 1863 roku zaczęli błędzić na pustyni Laodycei.

Historia starożytnego Izraela jest uderzającą ilustracją doświadczeń z przeszłości wspólnoty adwentystycznej. Bóg prowadził swój lud w ruchu adwentowym, tak jak prowadził synów Izraela z Egiptu. W czasie Wielkiego Rozczarowania ich wiara została poddana próbie, tak jak wiara Hebrajczyków nad Morzem Czerwonym. Gdyby nadal zaufali prowadzącej ręce, która towarzyszyła im w ich dotychczasowych doświadczeniach, ujrzeliby zbawienie Boże. Gdyby wszyscy, którzy w roku 1844 wspólnie pracowali w dziele, przyjęli poselstwo trzeciego anioła i głosili je w mocy Ducha Świętego, Pan potężnie działałby przez ich wysiłki. Na świat spłynąłby potok światła. Już lata temu mieszkańcy ziemi zostaliby ostrzeżeni, dzieło końcowe zostałoby dopełnione, a Chrystus przyszedłby dla odkupienia swego ludu.

„Nie była wolą Boga, aby Izrael błakał się czterdzieści lat na pustyni; pragnął poprowadzić ich bezpośrednio do ziemi Kanaan i osadzić ich tam jako lud święty i szczęśliwy. Lecz ,nie mogli wejść z powodu niewiary’. Hebrajczyków 3:19. Z powodu swego odstępstwa i apostazji zginęli na pustyni, a inni zostali wzbudzeni, by wejść do Ziemi Obiecanej. Podobnie nie było wolą Boga, aby przyjscie Chrystusa tak długo się opóźniało i by Jego lud tak wiele lat pozostawał na tym świecie grzechu i smutku. Lecz niewiara oddzieliła ich od Boga. Gdy odmówili wykonania dzieła, które im wyznaczył, inni zostali wzbudzeni, by ogłaszać poselstwo. Z miłosierdzia dla świata Jezus opóźnia swoje przyjscie, aby grzesznicy mieli sposobność usłyszeć ostrzeżenie i znaleźć w Nim schronienie, zanim zostanie wylany gniew Boży.” Wielki bój, 458.

James i Ellen White oboje stwierdzili, że w 1856 roku ruch stał się ruchem Laodycei, a w poprzednim fragmencie ona stwierdza, że „gdyby wszyscy, którzy jednomyślnie pracowali w dziele w 1844 roku, przyjęli poselstwo trzeciego anioła i głosili je w mocy Ducha Świętego, Pan zadziałałby potężnie przez ich wysiłki”. Następnie mówi, że „w podobny sposób” „duchowe cofanie się i apostazja”, które przejawiał starożytny Izrael, sprawiły, że starożytny Izrael „zginął na

pustyni”. Ten fragment wskazuje, że laodycejski adwentyzm zaczął błąkać się po pustyni w czasie, gdy wciąż żyli ci, którzy głosili poselstwo wołania o północy.

Dziś teologowie (uczni) wskazują różne zastosowania rozdziału siedemnastego Apokalipsy, które wywodzą się albo z metodologii futuryzmu wymyślonej przez jezuitów, albo ze skażonych praktyk teologicznych odstępczego protestantyzmu. Symbole siedemnastego rozdziału Apokalipsy są bardzo proste. Zidentyfikowaliśmy niezbędne symbole, więc powrócimy do królestw tam przedstawionych i zestawimy je z królestwami z drugiego rozdziału Księgi Daniela, ponieważ Jezus zawsze ilustruje koniec rzeczy jej początkiem.

I jest siedmiu królów: pięciu upadło, jeden jest, a inny jeszcze nie przyszedł; a gdy przyjdzie, musi pozostać przez krótki czas. A bestia, która była, a nie ma jej, ta jest ósmym i jest z tych siedmiu, i idzie na zatracenie. A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze nie otrzymali królestwa; lecz otrzymają władzę jako królowie na jedną godzinę wraz z bestią. Objawienie 17:10-12.

W wersecie trzecim Jan został duchowo przeniesiony do roku 1798. Z tej perspektywy historycznej powiedziano mu, że było pięć królestw, które już upadły. Tymi królestwami były: Babilon, Medo-Persja, Grecja, pogański Rzym i papieski Rzym. William Miller nie potrafił rozwikłać tego fragmentu w rozdziale siedemnastym, ponieważ nie rozpoznał, że papieski Rzym stanowił odrębne królestwo od pogańskiego Rzymu. Jednak kolejność została omówiona w rozdziałach dwunastym i trzynastym Objawienia, gdyż smok w rozdziale dwunastym przedstawiał pogański Rzym, bestia, która wyszła z morza w rozdziale trzynastym, była papieżem, a bestia z ziemi to Stany Zjednoczone. Siostra White określa te trzy jako smoka, bestię i fałszywego proroka. Składając swoje świadectwo, wskazuje kolejność królestw, a ta kolejność zgadza się z zastosowaniem rozdziału siedemnastego Objawienia, jakie przedstawiamy.

Pod symbolami wielkiego czerwonego smoka, bestii podobnej do lamparta oraz bestii o jagnięcych rogach zostały ukazane Janowi ziemskie rządy, które w szczególny sposób miały deptać Boże prawo i prześladować Jego lud. Wojna toczy się aż do kresu czasu. Lud Boży, symbolizowany przez świętą niewiastę i jej dzieci, został przedstawiony jako będący w znacznej mniejszości. W dniach ostatecznych pozostała już tylko resztką. O nich Jan mówi jako o tych, „którzy zachowują przykazania Boże i mają świadectwo Jezusa Chrystusa”.

Poprzez pogaństwo, a następnie poprzez papieżstwo, Szatan przez wiele stuleci posługiwał się swoją mocą, usiłując wymazać z ziemi wiernych świadków Boga. Poganami i papistami kierował ten sam smoczy duch. Różnili się tylko tym, że papieżstwo, pod pozorem służby Bogu, było wrogiem bardziej niebezpiecznym i okrutnym. Za pośrednictwem rzymskokatolicyzmu Szatan wziął świat w niewolę. Kościół, który mienił się Bożym, został wciągnięty w szeregi tego zwiedzenia, a przez ponad tysiąc lat lud Boży cierpiał pod gniewem smoka. A gdy papieżstwo, pozbawione swej siły, zostało zmuszone do zaprzestania prześladowań, Jan ujrzał, jak wyłania się nowa potęga, która miała rozbrzmiewać echem głosu smoka i dalej prowadzić tę samą okrutną i bluźnierczą działalność. Ta potęga, ostatnia, która ma toczyć wojnę przeciwko Kościołowi i prawu Bożemu, została symbolicznie przedstawiona jako bestia o rogach podobnych do rogów baranka.

Ale surowy zarys nakreślony proroczym ołówkiem odsłania zmianę w tym sielankowym obrazie. Bestia o rogach podobnych do rogów baranka przemawia głosem smoka i "sprawuje całą władzę pierwszej bestii na jej oczach". Proroctwo stwierdza, że powie mieszkańcom ziemi, aby uczynili obraz bestii, i że "sprawi, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy, otrzymają zamię na prawej ręce lub na czole; oraz że nikt nie będzie mógł kupować ani sprzedawać, z wyjątkiem tego, kto ma zamię, lub imię bestii, lub liczbę jej imienia". Tak więc protestantyzm podąża śladami papieżstwa. Signs of the Times, 1 listopada 1899.

W pierwszym akapicie ostatniego fragmentu Siostra White określa pogański Rzym, papieski Rzym i Stany Zjednoczone jako "ziemskie rządy". W drugim akapicie wskazuje, że rządy te następowały po sobie, gdy mówi: "przez pogaństwo, a następnie przez papieżstwo" oraz "gdy papieżstwo, pozbawione swojej siły, zostało zmuszone zaniechać prześladowań, Jan ujrzał, jak pojawia się nowa potęga, by wtórować głosowi smoka i kontynuować to samo okrutne i bluźniercze dzieło." Na tym jednak nie poprzestaje, ponieważ w trzecim akapicie stwierdza, że Stany Zjednoczone miały narzucić całemu światu kolejne królestwo. Mówi: "Bestia o rogach podobnych do rogów baranka przemawia głosem smoka i 'sprawuje całą władzę pierwszej bestii w jego obecności'. Proroctwo stwierdza, że powie mieszkańcom ziemi, aby uczynili obraz bestii."

Rozdziały dwunasty i trzynasty Apokalipsy identyfikują pogański Rzym, papieski Rzym, Stany Zjednoczone oraz światowy obraz bestii ustanowiony przez Stany Zjednoczone. Definicja „obrazu bestii” to połączenie Kościoła i państwa, a fakt, że cały świat ustanowi obraz bestii, z definicji oznacza, że w czasach ostatecznych całej ziemi zostanie narzucony jeden światowy rząd. Królestwo będzie się składało z państwa i Kościoła, z Kościołem dominującym w tym układzie. Rozdziały dwunasty i trzynasty Apokalipsy wskazują cztery następujące po sobie królestwa, a te same królestwa są przedstawione w rozdziale siedemnastym, a także w drugim rozdziale Księgi Daniela.

W 1798 roku Jan zobaczył, że pierwsze pięć królestw biblijnego proroctwa już upadło i że w 1798 roku istniało wówczas jedno królestwo. Królestwo biblijnego proroctwa, które rozpoczęło się w 1798 roku, było ziemską bestią z trzynastego rozdziału Księgi Objawienia, która zaczęła jako baranek, lecz ostatecznie przemawia jak smok. Stany Zjednoczone są szóstym królestwem biblijnego proroctwa, o dwóch rogach, następującym po piątym królestwie duchowego Babilonu, które otrzymało śmiertelną ranę. Piątym królestwem był duchowy Babilon, którego typem było pierwsze królestwo — dosłowny Babilon. Szóste królestwo z dwoma rogami było typologicznie przedstawione przez dwa srebrne ramiona.

W 1798 roku miało dopiero nadejść królestwo, bo w 1798 roku „tamten jeszcze nie nadszedł”. Gdy to siódme królestwo pojawi się w historii, będzie jedynie „trwać przez krótki czas”. Piąte królestwo otrzymało śmiertelną ranę, szóste królestwo miało dwa rogi, a siódme królestwo trwa jedynie przez krótki czas. Kontekst tego fragmentu wskazuje, że siódme królestwo jest reprezentowane przez „dziesięciu królów”, gdyż gdy „dziesięciu królów” staje się królestwem, panują oni tylko przez „jedną godzinę”, a jedna „godzina” to krótki „czas”. Kiedy „dziesięciu królów” rządzi, rządzą wspólnie przez „jedną godzinę” wraz z bestią.

A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze nie otrzymali królestwa; lecz otrzymają władzę jako królowie na jedną godzinę wraz z bestią. Objawienie 17:12.

"Dziesięć rogów" to siódme królestwo, ale rządzą wraz z bestią przez "jedną godzinę". Ta "jedna godzina" to okres kryzysu prawa niedzielnego, który rozpoczyna się wraz z wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym w Stanach Zjednoczonych. Zgadzą się rządzić wraz z bestią, gdyż są do tego zmuszeni przez głównego króla, którym są Stany Zjednoczone. Siostra White, w ustępie, który właśnie cytowaliśmy, wskazuje, że ostatnią potęgą prześladowającą lud Boży jest bestia z ziemi.

Jan ujrzał, jak wyłania się nowa moc, by wtórować głosowi smoka i kontynuować to samo okrutne i bluźniercze dzieło. Ta moc, ostatnia, która ma prowadzić wojnę przeciwko kościołowi i prawu Bożemu, została symbolicznie przedstawiona jako bestia o jagnięcych rogach. Signs of the Times, 1 listopada 1899.

Ostatnie królestwo prorocत्व biblijnych powstaje w wyniku zwiedzenia dokonanego przez Stany Zjednoczone, pełniące rolę Fałszywego Proroka. Królestwo rozpoczęło się jako baranek w 1798 roku, lecz w dniach ostatecznych zmusza świat do przyjęcia ogólnoswiatowego obrazu bestii, który z definicji jest połączeniem Kościoła i Państwa, przy czym Kościół sprawuje kontrolę nad tą relacją. To królestwo jest również określane jako potrójny sojusz.

"Protestanci Stanów Zjednoczonych pierwsi wyciągną ręce ponad przepaścią, aby ująć dłoń spirytyzmu; sięgną ponad otchłanią, by ucisnąć ręce z potęgą Rzymu; a pod wpływem tego potrójnego związku kraj ten pójdzie w ślady Rzymu, depreczając prawa sumienia." Wielki bój, 588.

Potrójny związek to zjednoczenie smoka, bestii i fałszywego proroka, którzy w szesnastym rozdziale Apokalipsy udają się do królów ziemi i prowadzą świat do Armagedonu.

I ujrzałem trzy nieczyste duchy, podobne do żab, wychodzące z ust smoka, z ust bestii i z ust fałszywego proroka. Są bowiem duchami demonów, które czynią cuda, i wychodzą do królów ziemi oraz całego świata, aby zgromadzić ich do bitwy w owym wielkim dniu Boga Wszechmogącego. Apokalipsa 16:13, 14.

"Władza rzymska" to papieństwo, bestia i piąte królestwo prorocत्व biblijnego, które otrzymało śmiertelną ranę. "Protestanci" symbolizują Stany Zjednoczone, fałszywego proroka, szóste i ostatnie królestwo prorocत्व biblijnego. "Spirytyzm" to Organizacja Narodów Zjednoczonych, smok i królestwo, które zgadza się królować przez jedną godzinę wraz z bestią. Potrójne zjednoczenie dokonuje się podczas "jednej godziny", która jest "godziną" "wielkiego trzęsienia ziemi" w jedenastym rozdziale Apokalipsy; jest to wkrótce nadchodzące prawo niedzielne.

"Na mocy dekretu wprowadzającego w życie instytucję papieństwa, wbrew prawu Bożemu, nasz naród całkowicie odetnie się od sprawiedliwości. Gdy Protestantyzm wyciągnie rękę przez przepaść, aby ucisnąć dłoń potęgi rzymskiej, gdy sięgnie ponad otchłani, by złączyć dłoń ze Spirytyzmem, gdy zaś pod wpływem tego trójstronnego sojuszu nasz kraj odrzuci

wszelkie zasady swojej Konstytucji jako państwa protestanckiego i republikańskiego oraz stworzy warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń, wtedy będziemy wiedzieć, że nadszedł czas nadzwyczajnego działania Szatana i że koniec jest bliski." Testimonies, tom 5, 451.

W drugim rozdziale Księgi Daniela Babilon, pierwsze królestwo prorocstwa biblijnego, reprezentowane przez głowę ze złota, jest typem duchowego Babilonu, piątego królestwa prorocstwa biblijnego. Podwójne królestwo Medów i Persów, barki i ramiona ze srebra, drugie królestwo prorocstwa biblijnego w Danielu 2, reprezentuje dwurożną bestię z ziemi, Stany Zjednoczone, szóste królestwo prorocstwa biblijnego. Miedź posągu z Daniela 2, przedstawiająca Grecję, trzecie królestwo prorocstwa biblijnego, reprezentuje Organizację Narodów Zjednoczonych, siódmą głowę, która trwa przez "jedną godzinę" i zgadza się zająć miejsce w potrójnym sojuszu smoka, bestii i fałszywego proroka.

Żelazne królestwo z drugiego rozdziału Księgi Daniela, czwarte królestwo prorocstwa biblijnego, przedstawia ósme królestwo, które jest spośród siedmiu. Dosłowny pogański Rzym, czwarte królestwo, przedstawia współczesny Rzym, który jest królestwem ukształtowanym jako połączenie Kościoła i Państwa, przy czym Kościół dominuje w tym układzie. To królestwo ma naturę trójczłonową, ponieważ naczelny król spośród "dziesięciu królów" jest szóstym królestwem, czyli bestią z ziemi. Szóste królestwo to Ahab, który był mężem Jezebel. Szóste królestwo, gdy jest przedstawione w swoim trójczłonowym zjednoczeniu, to współczesny Rzym, który został poprzedzony przez piąte królestwo, czyli Rzym papieski, które z kolei zostało poprzedzone przez czwarte królestwo pogańskiego Rzymu.

Milleriści widzieli Rzym jedynie jako czwarte i ostatnie królestwo. Uznawali, że ma on dwoistą naturę, lecz nie dostrzegali żadnego kolejnego ziemskiego królestwa. Czwarte królestwo stanowił pogański Rzym, który poprzedzał papieski Rzym — piąte królestwo — po którym następuje współczesny Rzym, szóste królestwo. Szóste królestwo jest trzecią z trzech rzymskich odsłon.

Potrójny sojusz smoka, bestii i fałszywego proroka jest zarówno współczesnym Rzymem, jak i Wielkim Babilonem, którego śmiertelna rana została uleczona. Stany Zjednoczone, Organizacja Narodów Zjednoczonych oraz nierządnicą Tyru reprezentują ósme i ostatnie królestwo, ale wszystkie trzy są sprzymierzone w potrójnym sojuszu szóstego królestwa, które jest ostatnią potęgą „toczącą wojnę przeciwko Kościołowi i prawu Bożemu”.

Stany Zjednoczone stanowią jedną trzecią szóstego królestwa. Organizacja Narodów Zjednoczonych, jako część potrójnego związku, również stanowi jedną trzecią szóstego królestwa, a papieżstwo także stanowi jedną trzecią szóstego królestwa. Na tym poziomie liczba dla Stanów Zjednoczonych to SZEŚĆ, liczba dla Organizacji Narodów Zjednoczonych to SZEŚĆ, a liczba dla papieżstwa to SZEŚĆ. Potrójny związek reprezentuje liczbę człowieka, „człowieka grzechu”, a jego liczba to SZEŚĆ-SZEŚĆ-SZEŚĆ.

Oto mądrość. Kto ma rozum, niech obliczy liczbę bestii: gdyż jest to liczba człowieka; a jego liczba to sześćset sześćdziesiąt sześć. Objawienie 13:18.

Szóstym i ostatnim odrębnym królestwem są Stany Zjednoczone, ale zwodzą one świat, gdyż są Fałszywym Prorokiem.

I sprawuje całą władzę pierwszej bestii w jej obecności i sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej bestii, której śmiertelna rana została uleczona. I czyni wielkie znaki, tak że sprawia, iż ogień zstępuje z nieba na ziemię na oczach ludzi, i zwodzi mieszkańców ziemi przez znaki, które miał moc czynić w obecności bestii, mówiąc mieszkańcom ziemi, aby uczynili obraz bestii, która miała ranę od miecza, a jednak żyła. Objawienie 13:12-14.

„Moc pierwszej bestii przed nim” reprezentuje władzę, która została dana papieżowi przez królów Europy, poczynając od Chlodwiga w roku 496. Stany Zjednoczone wykorzystują swoją siłę militarną, w połączeniu z siłą gospodarczą, aby zwodzić i przymuszać świat. Stany Zjednoczone zmuszają świat do czczenia papieża poprzez egzekwowanie kultu niedzielnego. Stany Zjednoczone dokonują wielkich cudów, sprawiając, że ogień (symbol przesłania) zstępuje z nieba; ma się to dokonać za sprawą informacyjnej superautostrady, która reprezentuje pełny rozwój prania mózgu i propagandy, będących współczesną manifestacją hipnozy. Z powodu narastającego kryzysu, który islam sprowadza na ziemię, gdy wypełnia swoją rolę pobudzania narodów do gniewu, świat zostaje zwiedziony, by przyjąć ogólnoświatowy system połączenia Kościoła i Państwa, składający się ze smoka, bestii i fałszywego proroka.

Gdy osiemnasty werset trzynastego rozdziału Objawienia mówi, aby policzyć liczbę Bestii, liczba ta to trzy potęgi, które łączą się, aby utworzyć szóste i ostateczne królestwo. Kiedy to królestwo 666 zostanie ustanowione, będzie spełnieniem proroczej zagadki, że ósmy król jest spośród siedmiu. Ta prorocza zagadka jest częścią prawdy, która zostaje odpieczętowana, gdy Lew z pokolenia Judy odpieczętowuje Objawienie Jezusa Chrystusa.

Z tego powodu zagadka ostatecznego królestwa, które jest potrójnym szóstym królestwem, które jest także duchowym Babilonem zapomnianym na siedemdziesiąt symbolicznych lat, i które jest współczesnym Rzymem, a także ogólnoświatowym obrazem Bestii, której typem było pierwsze królestwo Babilonu oraz czwarte królestwo pogańskiego Rzymu, jest dwukrotnie poświadczona poprzez wskazanie, że to „mądrzy” rozumieją tę prawdę, gdyż zagadka liczby 666 opiera się na tych, którzy mają mądrość, podobnie jak zagadka, że ósmy król jest z siedmiu.

Oto mądrość. Kto ma rozum, niech obliczy liczbę bestii: gdyż jest to liczba człowieka; a jego liczba to sześćset sześćdziesiąt sześć. Objawienie 13:18.

A tutaj jest rozum, który ma mądrość. Siedem głów to siedem gór, na których siedzi niewiasta. Objawienie 17:9.

Odpieczętowanie Objawienia Jezusa Chrystusa jest rozumiane przez "mądrych", nie przez niegodziwych. Oba odniesienia do mądrości w Księdze Objawienia mówią o tych, którzy mają "rozumienie", a to, co rozumieją "mądrzy", to "wzrost poznania". "Wzrost poznania", którym jest Objawienie Jezusa Chrystusa, to objawienie, że ósme królestwo, będące potrójnym królestwem 666, jest również przedstawione w drugim rozdziale Księgi Daniela, ponieważ klejnoty snu Millera mają zabłysnąć dziesięciokrotnie jaśniej w dniach ostatecznych.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

W Księdze Objawienia ukazane są głębokie sprawy Boże. Sama nazwa nadana jej natchnionym stronom, „Objawienie”, zaprzecza twierdzeniu, że jest to księga zapieczętowana. Objawienie to coś objawionego. Sam Pan objawił swemu słudze tajemnice zawarte w tej księdze i pragnie, aby były otwarte dla studium wszystkich. Jej prawdy są skierowane do tych, którzy żyją w ostatnich dniach historii tej ziemi, jak i do żyjących za dni Jana. Niektóre sceny przedstawione w tym proroctwie należą do przeszłości, niektóre rozgrywają się obecnie; niektóre ukazują zakończenie wielkiego konfliktu między mocami ciemności a Księciem nieba, a niektóre odsłaniają triumfy i radości odkupionych na odnowionej ziemi.

Niech nikt nie myśli, że ponieważ nie potrafi wyjaśnić znaczenia każdego symbolu w Apokalipsie, daremne jest dla niego badanie tej księgi w dążeniu do poznania znaczenia prawdy, którą zawiera. Ten, który objawił te tajemnice Janowi, udzieli gorliwemu poszukiwaczowi prawdy przedsmaku rzeczy niebiańskich. Ci, których serca są otwarte na przyjęcie prawdy, będą w stanie zrozumieć jej nauki i otrzymają błogosławieństwo obiecane tym, którzy „słuchają słów proroctwa i zachowują to, co jest w nim napisane”.

W Apokalipsie wszystkie księgi Biblii spotykają się i znajdują swoje zwieńczenie. Tu znajduje się dopełnienie Księgi Daniela. Jedna jest proroctwem; druga objawieniem. Księgą zapieczętowaną nie jest Apokalipsa, lecz ta część proroctwa Daniela, która dotyczy dni ostatecznych. Anioł nakazał: „Ale ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj księgę aż do czasu końca”. Daniel 12,4. Dzieje Apostołów, 584, 585.